

Bir Keresinde

– üzgünbiri · 18 Haziran 2019

Sıra sıra dizili kitaplar masamdaOkumaya da hiç takadim yok
Zaten ben okusam da okumasam da
Biliyorum ki birçok yazarın karnı tok
Dahası ben bir yazar değilim
Kendimce ufak yaştan beri şairlik ederim
Bir keresinde bir memleketi batarken seyrettim
Sapsarı dişleri titrek elleriyle
Gözleri bozuk mu bozuktu
Dahası kafasının üstünde bir adam
Elinde sopayla boyuna vuruyordu

Tezgah önlerinde miyavları kediler
Yağmur suları tentelerden usul usul damları
Tezgah önlerinde duranlar koca koca adamları
Bir bir memleketin seslerini katlettiler

Deniz hırçın hırçın kıyıları dövüyordu
Rüzgar ağaçların arasında gidiyordu mışıl mışıl
İşçi evleriydi yağmalanan asıl
Geri kalanı ekmeğine yağ sürüyordu

Bir keresinde bir adamın yalnızlığını seyrettim
Karanlık bir pusuda yatarak
Gecenin öfkeli elleri adamı boğazlayarak
Ormanın hiç gidilmemiş yerlerine götürüyordu
Uzak mı uzaktı oralar
Bülbüller ağaç dallarını ovalar
Ağaç dallarından zehirli dünyalar çıkartırlardı
Bir gitti mi insan eliyle oralara
Bir daha gelmek mümkün olmazdı